

Ririro

Srećni princ

Mala lasta je preletela grad. Bila je jesen i brzo se morala seliti na jug, gde je zimi uvek toplo. Na svom putu lasta je ugledala zlatnu statuu princa, sa sjajnim plavim očima od safira. Na maču princa bio je crveni rubin.

Mala lastavica se namestila u podnožju statue da se odmori. Odjednom je ptica osetila kapi na glavi. Dolazile su iz prinčevih očiju. Suze su mu tekle niz lice.

„Ko si ti?“, upitala je lasta.

"Ja sam srećni princ."

„Zašto plačeš?“, upitala je lasta.

Princ je odgovorio. „Nekada davno sam živeo u zamku. Bio je okružen visokim zidovima. Nikada se nisam pitao šta se dešava iza tih zidova. Sve je u zamku bilo tako lepo da nikad nisam mario za spoljni svet. Svi su me zvali Srećni princ. Sada stojim kao kip iznad grada i svakodnevno gledam svu bedu grada. Iako mi je srce sada od olova, ne mogu da ne plačem. "

Princ je lastavici rekao da je video zabrinutu majku. Njen sin je imao temperaturu. Iako je radila koliko je mogla, nije imala novca za kupovinu zdrave hrane. Princ je zamolio pticu da

odnese majci rubin iz njegovog mača.

"Ne mogu to da uradim", reče lastavica. „Moram da se preselim na topli jug, neću preživeti hladnu zimu.“

„Zar ne možeš da ostaneš samo još jednu noć?“, upita princ.

Lasta je pristala.

„Hvala ti puno, lastavice“, rekao je princ. Kada je lastavica videla bolesnog dečaka, obradovala se što je ispunila prinčevu želju.

Sledećeg jutra se lasta oprostila od princa. „Moram da idem, sve je hladnije i hladnije. Ne mogu više da ostanem.“

„O mali prijatelju“, uzdahnuo je princ i ispričao ptici o mladom piscu, koji je vredno radio na komadu u hladnoj sobi u potkrovlju. Pisac je bio veoma gladan. "Zar ne možeš da ostaneš još malo?"

„U redu, samo još jednu noć“, složi se lasta.

„Uzmi jedno moje oko i odnesi ga piscu. Neka proda safir i kupi hranu i drvo. Molim te, uradi ono što tražim od tebe“, insistirao je princ.

Lastavica je uzela oko i odnela ga u malu tavansku sobu. Mladi pisac nije znao šta se dešava, baš je imao sreće!

„Sada stvarno moram da se pozdravim“, reče lastavica. Opet je princ zamolio da ostane. Ovaj put da pomogne devojci. Ispustila je svoje šibice u oluk, bili su joj potrebni da zaradi novac.

Ako se vrati kući praznih ruku, biće u velikoj nevolji. "Uzmi moje drugo oko i ponesi joj ga."

„Ako ti uzmem i drugo oko, bićeš slep“, povikala je lastavica.

Princ je insistirao i lastavica je odnela drugo oko devojci.

Lasta se potom vratila princu. „Sada si slep“, reče ona, „i zato ću ja ostati s tobom. Sledećih dana lasta je ispričala princu svu tugu koju je videla u gradu. Rekla je princu kako su bogati bogati, a kako su siromašni siromašni. Princ je rekao: „Lastavice, uzmi zlatne liske mog tela i daj ih siromasima.“

Lastavica nije htela da napusti princa, iako su dani postajali sve hladniji i hladniji. Ptica je veoma zavolela princa. Došao je dan kada je lastavica, pred prinčevim nogama, utonula u dubok, dubok san. Princ je shvatio da ptica umire i to mu je slomilo olovno srce.

Sutradan je gradonačelnik grada prošao pored statue srećnog princa. „Ta statua izgleda užasno! Vreme je da je zamenite.“

Bog je zamolio jednog od svojih anđela da ode u grad i odnese na nebo ono najdragocenije što može da nađe. Anđeo se vratio sa lastom i olovnim srcem. „Dobro si izabrao“, rekao je Bog. „Lasta i princ će živeti večno u mom zlatnom gradu i raj.“